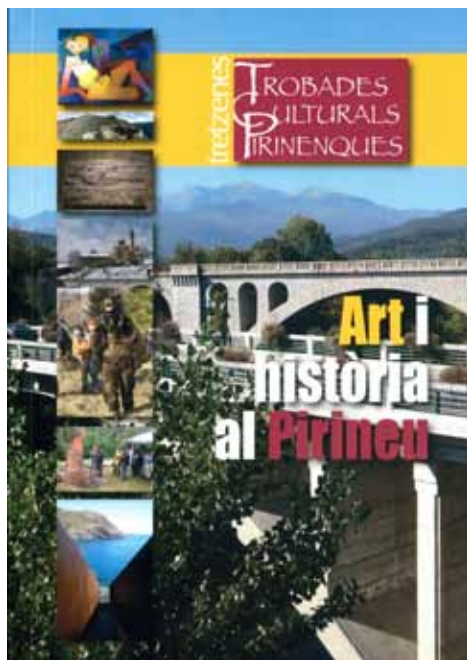

XIV TROBADES CULTURALS PIRINENQUES

I van 14, que no es poc!. L'any 2004 la Societat Andorrana de Ciències convocava la primera trobada a Sant Julià de Loira. Des d'aleshores, Àngels Mac i Antoni Pol, ho han parat d'empentar als centres d'estudis d'aquest ampli territori que en diem Pirineus per aconseguir repetir, any rera any, les trobades: 2005 Esterri d'Àneu; 2006 Organyà; 2007 Pont de Suert; 2008 Ripoll; 2009 Berga; 2010 La Seu d'Urgell; 2011 Escaldes-Engordany; 2012 Puigcerdà; 2013 Ripoll; 2014 Esterri d'Àneu; 2015 Prada de Conflent; 2016 Ceret i 2017 Sta. Llogaia.

L'organització es un valor important; l'èxit anuals de les trobades un altre; i sens cap mena

de dubte la publicació de les comunicacions, també. Puntualment l'edició de l'any anterior es present a l'inici de la següent jornada. Una vegada més gràcies a l'Àngels i a l'Antoni que fan possible l'edició, materialment i pressupostàriament, aconseguint el suport del Govern d'Andorra, l'Institut per al desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran (IDAPA), l'Institut Ramon Muntaner, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, l'Institut d'estudis Ilerdencs, la Diputació de Lleida i la col·laboració d'una llarga llista de centres d'estudis, des de la Ribagorça fins a Besalú, passant pel Berguedà, amb l'Àmbit de Recerques del Berguedà.

RAMON VILADÉS, L'ÀMBIT I L'EROL

A la tardor de 1981 una colla de persones ens vam aplegar entorn d'un projecte cultural que va néixer amb el nom d'ÀMBIT DE RECERQUES DEL BERGUEDÀ.

La idea, convertida en projecte i el projecte en realitat té noms i cognoms: Ramon Viladés i Llorens. Es tractava de construir plegats un centre d'estudis com els que feia una colla d'anys neixen en diferents comarques de Catalunya i dels Països Catalans, i que prenia com a model altres centres d'estudis comarcals. El Ramon ho veia necessari, possible, i ho va fer possible, sempre amb un objectiu molt clar i molt po-

tent: per tota la comarca, per tot el Berguedà.

Ens hi vam trobar gent diferent i d'edats diferents, de l'Alt i del Baix Berguedà, de Berga, berguedans i berguedanes, alguns que vivien, treballaven i estudiaven fora de la comarca però que ens sentíem interpel·lats per la seva crida, i per una il·lusió: consolidada la democràcia semblava que havia arribat el moment de consolidar el país amb la cultura com a puntal, i fer-ho també des del món local i comarcal. De fet, el sentiment comarcal era aleshores fort al Berguedà i el Ramon l'encomanava.

De seguida ens vam adonar

que necessitàvem d'un producte que ens permetés, de manera àgil, periòdica i amb l'objectiu de comunicar el que fèiem, com ho fèiem i amb qui ho fèiem, i va néixer la revista L'EROL, el primer número de la qual va sortir al carrer el dia de Sant Jordi de 1982. Moltes persones van coincidir que era una bona iniciativa, voluntariosa (el primer número no ens va quedar com haurien volgut, una mica massa descolorit!), interessant i ens van fer costat; molts pensaven també que seria una producte primaverat, que no tindria continuïtat. I la va tenir i la té: després de 35 anys i amb L'EROL 134 a les vostres

mans, aquesta realitat es gràcies al Ramon.

Des d'aquell 1981 que no ha parat de cridar a continuar, a integrar més gent, a repensar els objectius, a repartir feina, a buscar nous col·laboradors, a fer gran l'entitat, a provocar el debat. Sempre atent a la necessitat de sortir puntuals, de diversificar els temes, de preparar els índex, d'endreçar el local i el material, de fer feina d'aquella que fa que les entitats funcionin per que sempre hi ha algú que se'n cuida, que fa memòria, que sap envoltar-se de col·laboradors i repartir feina.

El Ramon ha empentat L'EROL però també els llibres

que hem publicat com a Àmbit de Recerques del Berguedà, i més coses, sempre en funció de les oportunitats i de les il·lusions d'una colla de gent que, ben diferents, veiem la possibilitat de fer.

La primera guia turística de la comarca (després de la històrica de 1916), la restauració del romànic pont d'Alfar o de la façana de la masia de El Bruc a la Pobla de Lillet; l'inventari d'arxius d'una vintena de masies, l'inventari de goigs i l'arxiu de santuaris; i l'arxiu fotogràfic, i presentacions, i llibres, i trobades i xerrades, i tot això compaginat amb molta més feina.

Feina feta amb passió: la seva classes de català, els estudis universitaris i la llicenciatura en història medieval, els treballs

Ramon Viladés i la seva germana, la Roser, a la biblioteca de la Rectoria d'Avià.

Ramon envoltat d'alguns dels companys de L'EROL i de l'ÀMBIT.

d'investigació i la seva publicació sobre Bagà, Berga, Puig-reig, Avià, l'inventari del patrimoni religiós del bisbat... La passió per la fotografia en format paper, diapositives (l'Arxiu Comarcal de Berga custodia un fons de milers d'imatges de la comarca) i en els últims anys fotografia digital.

L'excursionisme l'ha portat a enfilar muntanyes i ha recorregut camins i corriols; amb cotxe ha resseguit parròquies, esglésies,

monestirs, castells i masies de punta a punta de la comarca. També ha tingut temps per gaudir de la música i el cant, donant suport a la Polifònica de Puig-reig i altres corals berguedanes, i per impulsar com a rector, la restauració d'esglésies com les de Greugés o Cal Rosal, retaules com els de Paller i Montmajor, exemples d'una llarga llista d'intervencions a favor de la restauració i la conservació del patrimoni artístic, documental i arquitectònic de la nostra comarca.

Ara que comença una nova etapa de la seva vida que el porta al Solsona, en que deixa la rectoria d'Avià plena de llibres que formen una gran i rica biblioteca i la comarca plena de records i d'agraïments per la feina feta, com a capellà i com a activista cultural, tots els que hem format i formem part d'aquesta aventura, sabem que el tenim al costat per continuar treballant per la cultura de la comarca.

Ah!. Ens ha fet saber que s'endu a Solsona els EROLS i els llibres de l'Àmbit; li ho agraïm molt.

